

143. De sista septemberdagarna

Långsamt

W. Uddén

Harm. av S. S-m

1. Hösten är kommen, hör stormarna gny! Svanen tar avsked, och sva-lorna fly,
blomman har bäddat i mossan sin grav, vå-gorna bru-sa på vil-lande hav.

- Näcken mot klip-pan guld-harpan slår, skogsbruden fäl-ler sitt grönskande hår.

2. Solen är slocknad, så mörkt blir på hed;
regnbäckar gråta längs fjällarna ned.
Källan på knå står invid deras fot
och i sin urna tar tårarna mot.
Sommar'n här nere har slutat sitt lopp,
där uti stjärnorna tindrar han opp.

C. F. Dahlgren.